

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312010780
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8312010780.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. júna 2016, v trestnej veci obž. O.. P. A. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/135/2012 zo dňa 16.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného O.. P. A. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 16. septembra 2015 sp. zn. 3T/135/2012 bol obžalovaný O.. P. A. uznaným vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 02.05.2012 v čase o 11.39 v Tatra banke v Humennom, z účtu vedeného na meno N. Z., číslo účtu XXXXXXXXXXX, ku ktorému v minulosti N. Z. mu udelil dispozičné právo iba preto, aby v čase ich neprítomnosti mohol uhradiť tovar dodaný v rámci ich spoločného podnikania a ktorý si myslel, že dispozičné právo s nakladaním s jeho osobným účtom P. A. zrušil, vybral hotovosť vo výške 10.000.- eur.

Za to mu bol uložený podľa § 213 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona bol výkon trestu podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov.

Zároveň bola obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložená povinnosť nahradiť poškodenému N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., S. XX, škodu vo výške 10.000,-eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré bližšie písomne odôvodnil tým, že okresný súd nepostupoval v intenciách uznesenia krajského súdu. Spáchanie trestnej činnosti a to v jej akékoľvek forme - podvode, či sprenevery - kategoricky popiera. Pokiaľ ide o nárok poškodeného na náhradu škody, v tomto smere prebieha konanie na Okresnom súde Michalovce po sp. zn. 12C/51/2014. Namietá neopakovanie výpovede dôležitej svedkyne W. Z., vo výpovedi ktorej sú značné rozpory, na ktoré poukazuje. Výpovede poškodeného N. Z. sú od samého začiatku trestného stíhania účelové, podložené klamlivými tvrdeniami a vykonštruované, s úmyslom privediť jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Poukazuje na ich vzájomné vzťahy v rozhodnom období ako aj na popretie pôžičky, hoci jej existencia bola potvrdená svedkom T.. Existencia pôžičky, resp. jej vrátenie je motívom jeho konania - výberu peňazí na základe jeho neobmedzeného dispozičného práva k účtu dlžníka. V žiadnom prípade nekonal svojvoľne, ale po predchádzajúcej výzve a súhlase poškodeného, ktorý to síce popiera, ale ide o tvrdenie proti tvrdeniu. Súd mal väčšiu pozornosť venovať tomu, do akej miery

sú tvrdenia poškodeného vierohodné. Okrem výpovede Z. a Z., neexistuje žiadny iný jednoznačne nespochybniteľný dôkaz, na ktorom by súd založil jeho vinu zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. V ďalšom vymenúva dôkazy, ktoré majú svedčiť v jeho prospech. Považuje výrok o vine za nepresvedčivý a súd neodstránil pochybnosti. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a rozhodnúť o jeho oslobodení, príp. vrátení veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd konštatuje, že rozhodoval na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovaného, pretože na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky uvádzané v §§ 292 ods. 1, 293 ods. 5, 6 a § 66 ods. 3 Tr. poriadku. Z uvedených ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného nie je možné konať (s výnimkou, ak obžalovaný s konaním v jeho neprítomnosti súhlasí alebo sa odmietne zúčastniť) iba vtedy, ak je vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe alebo ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje 10 rokov, čo v prejednávanom prípade nebolo. Odvolací súd zároveň obžalovaného riadne a včas upovedomil (tzn., že podľa § 292 ods. 1 Tr. poriadku jeho účasť na verejnom zasadnutí nepokladal za nevyhnutnú). Obž. O. P. A. si však upovedomenie o verejnom zasadnutí, ktoré mu bolo doručované na adresu uvedenú v prípravnom konaní ako adresa na doručovanie (totožná s adresou uvedenou v záhlaví jeho odvolania) prostredníctvom Slovenskej pošty nevyzdvihol v odbernej lehote (§ 66 ods. 3 Tr. poriadku) a preto jej márnym uplynutím je zo zákona zásielka považovaná za doručenú. Krajský súd teda na verejnom zasadnutí v neprítomnosti obžalovaného pri splnení vyššie uvedených zákonných podmienok prerokoval podané odvolania a dospel k nasledovnému.

Odvolací súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd v rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu vykonal na hlavných pojednávaniach všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu (a to aj nad rámec potrebný pre ustálenie skutku) a tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a tak dospel ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru krajského súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom súd prvého stupňa vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, námietkami poškodeného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, rešpektujúc právny názor krajského súdu vyslovený v predchádzajúcom rozhodnutí. Tieto skutkové okolnosti, považuje druhostupňový súd za správne, s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie okresného súdu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Krajský súd konštatuje, že prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu

odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia

Aj podľa názoru krajského súdu výrok o vine obžalovaného je možné ustáliť predovšetkým na základe výpovede poškodeného M.. N. Z., v ktorej popisuje okolnosti, za akých došlo dňa 25.6.2007 k udeleniu dispozičného oprávnenia obžalovanému k jeho súkromnému účtu. Z pokladničnej súpisky Tatra Banky a.s. zo dňa 2.5.2012 je zrejmé, že obžalovaný tohto dňa vybral zo súkromného účtu pošk. M.. N. Z. hotovosť vo výške 10.000,- eur, čo potvrdila aj pracovníčka banky v Humennom D. C., pričom ani obžalovaný uvedenú skutočnosť nepoprel. Dôvod výberu peňazí z účtu poškodeného, ako to tvrdí obžalovaný, bola tá skutočnosť, že poškodený mal obžalovanému byť dlžný sumu vo výške 10.000,- eur, ktorá mu mala byť poskytnutá v hotovosti, bez potvrdenia, ako pôžička niekedy po štátnici, na ktorej mali byť spoločne (30. apríl 2009, čl. 340), pričom svedkom tejto pôžičky mal byť M. T.. K jej vráteniu malo dôjsť niekedy koncom augusta 2009, pričom obžalovaný jej vrátenie mal viackrát požadovať od poškodeného, ktorý ho vyzval v mesiaci december 2011 alebo v januári 2012, aby si tieto finančné prostriedky z jeho účtu vybral, čo neskôr aj zrealizoval.

Existenciu tejto pôžičky ako aj súhlas obžalovanému k výberu peňazí zo súkromného účtu však pošk. M.. N. Z. rozhodne poprel a uviedol, že on v tom čase si žiadne peniaze od obžalovaného nepožičiaval, pretože jeho finančná situácia bola priaznivá.

Z listinných dôkazov je zrejmé, že pošk. M.. N. Z. dňa 25.6.2007 udelil obžalovanému k jeho súkromnému účtu vedenom Tatra Banke a.s. dispozičné oprávnenie, ktoré aj v čase výberu finančnej hotovosti obžalovaným O.. P. A. bolo stále platné a účinné. V danom prípade teda je nepochybné, že obžalovaný mal oprávnenie disponovať s účtom obžalovaného.

Z ustálenej súdnej praxe ako aj k tomu sa vzťahujúcich komentárov objektom trestného činu sprenevery je vlastníctvo veci. Predmetom útoku je cudzia vec, ktorá bola páchatelovi zverená.

Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo podľa dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť (pozri § 130). Zverenou vecou sú napríklad peniaze, ktoré má zamestnanec pošty doručiť príjemcovi, bez ohľadu na to, či vystavil platiteľovi príslušnú potvrdenku a či peniaze boli zapísané v dokladoch pošty (porovnaj R 29/1969), batožina v úschovni batožín (R 9/1986), televízny prijímač, motorové vozidlo alebo iná vec odovzdaná do opravy, televízny prijímač na základe zmluvy o prenájme a iné veci (R 16/1985). Bude sem patriť aj vec predaná s výhradou vlastníctva v zmysle § 601 OZ a pod.

Páchatel si prisvojí vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec daná do opatrovania alebo do dispozície, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia. Ak mu však vec bola zverená za účelom zadováženia určitého prospechu, považuje sa za prisvojenie si veci, ak si obstará ďalší, nie celkom prechodný prospech v rozpore s týmto zverením. Samo nedodržanie lehoty na vrátenie zverenej veci nebude spreneverou; bolo by ňou až vtedy, ak by páchatel odmietol vec vrátiť.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý spravidla vznikne až neskôr, nie hneď pri zverení veci. Ak úmysel páchatela vrátiť peniaze je závislý od budúcej neistej udalosti, ku ktorej môže, ale tiež nemusí dôjsť, potom koná s vedomím, že môže naplniť znaky trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zákona, formou eventuálneho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zákona. Neskoršie vrátenie peňazí je iba náhradou škody spôsobenej trestným činom (porovnaj R 54/1967-II).

Vo vzťahu k dispozičnému právu k účtu v banke je nutné uviesť, že za zverenú vec v zmysle § 213 TZ sa považuje aj vec vo vlastníctve inej osoby (a teda vo vzťahu k páchatelovi vec cudzia), ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť; zmluva o pristúpení k zmluve o vklade, resp. o spoločnom vklade na účte nerieši vlastnícke práva klientov k vkladu.

Skutok, tak ako ho upravil a ustáli okresný súd, nepochybne vyjadruje skutočnosť, že finančné prostriedky nachádzajúce sa na účte poškodeného č.ú. XXXXXXXXXX vedeného v Tatra Banke boli vo vzťahu k obžalovanému cudzou vecou, s ktorou bol síce oprávnený disponovať, avšak inak ako s ňou v skutočnosti naložil, pričom z hľadiska subjektívneho, teda úmyselného zavinenia páchatela, predpokladaného skutkovou podstatou trestného činu sprenevery zo skladby skutku je zrejmá vedomosť obžalovaného o tom, že s peniazmi naložil v rozpore s účelom, pre ktorý mu vzniklo oprávnenie s nimi nakladať. V žiadnom prípade udelením dispozičného oprávnenia sa obžalovaný nestal majiteľom účtu.

Je zrejmé, že finančné prostriedky (resp. pohľadávka voči banke) nachádzajúce sa na účte poškodeného patrili jemu. To, že obžalovaný mal k nemu dispozičné právo, je tiež bez sporu. Na druhej strane to ale neznamená, že obžalovaný, aj napriek možnosti dispoziície s týmto účtom, sa môže správať k tam vedeným finančným prostriedkom ako ku svojim vlastným a rozhodovať o nich podľa svojho vlastného uváženia. Banka totiž neskúma vzájomné nároky klientov na peňažné prostriedky na účte a nenesie za tieto nároky alebo iné vzájomné vzťahy klientov žiadnu zodpovednosť. Z uvedeného vyplýva, že dispozičné oprávnenie k vkladu nerieši vlastnícke práva klientov ku vkladu. Peniaze nachádzajúce sa na tomto účte poškodeného obžalovanému totiž nikdy nepatrili. Samotné dispozičné oprávnenie neznamená, že takáto osoba môže robiť s tam uloženými peniazmi čokoľvek, bez súhlasu majiteľa účtu. To, že môže vykonávať finančné operácie je len dispozičným úkonom smerujúcim voči banke, ktorá vedie účet, a nie voči jeho majiteľovi. Banka v čase výkonu peňažnej operácie totiž nepreveruje, či na takýto úkon mala osoba disponujúca takýmto právom aj súhlas majiteľa účtu, keďže len zisťuje či podpisový vzor je aj naďalej platný a účinný, pretože v tejto rovine ide o vzťah medzi majiteľom účtu a jeho disponentom.

Obrana obžalovaného spočívajúca v úhrade jeho tzv. pôžičky je právne irelevantná. Jej existenciu, okrem svedka M. T., totiž nikto nepotvrdil a nenachádza sa o tom, ani žiaden písomný doklad. Aj v prípade jej reálnej existencie to neznamená, že má na základe nej obžalovaný právo vybrať finančné prostriedky (čím došlo aj k ich zhmotneniu) z účtu poškodeného bez jeho súhlasu. Navyiac samotný obžalovaný pracoval v exekútorskom úrade ako aj úspešne ukončil vysokoškolské právnické vzdelanie, teda musel vedieť, aký je v takýchto prípadoch zákonný postup, t.j. žaloba, príp. notárske uznanie záväzku s exekučným titulom, čo obžalovaný neurobil a svojvoľne, t.j. bez dodržania zákonom stanoveného postupu, si privlastnil finančné prostriedky poškodeného z jeho účtu. Takýto postup je totiž nezákonný a nepripustný.

Taktiež poškodeným tvrdená skutočnosť o tom, že dispozičné oprávnenie k jeho účtu bolo obžalovanému dané z dôvodu možnej úhrady dodávky dreva v čase, kedy sa on nachádzal v zahraničí (júl - august 2007), nebola ničím vyvrátená. Obžalovaný toto svoje oprávnenie využil až takmer po 5 rokoch, pričom medzi tým došlo aj k ukončeniu spoločného podnikania s už terajšou manželkou poškodeného (október 2008 prevod obchodného podielu v spoločnosti Z. s.r.o. a zánik funkcie konateľa).

Súhrn týchto priamych a nepriamych dôkazov preukazuje vinu obžalovaného a tvorí nám logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného.

Správne a zákonu zodpovedajúce, sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku a rovnako tak aj pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného O.. P. Pekarika, keď takéto konanie obžalovaného posúdil ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že si prisvojil finančné prostriedky poškodeného, ku ktorým mal dispozičné oprávnenie a spôsobil tak väčšiu škodu (viac ako 2.660,- eur), naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona (páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), bez zistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona a z dôvodu prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona.

Prvostupňový súd nepochybil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Dokazovaním boli zistené skutočnosti k osobe obžalovaného, ktorý podľa odpisu z registra trestov nemá žiaden záznam. Zo správy

o povesti spracovanej Mestskou políciou v Humennom vyplýva, že obžalovaný má dobrú povesť a v ich evidencii nemajú záznam o jeho trestnej či inej protiprávnej činnosti, pre ktorú by sa voči nemu viedlo konanie niektorým orgánom miestnej alebo štátnej správy.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti možno konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného.

Prvostupňový súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovaného a jednak závažnosti činu. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorá nie je zvlášť narušená, ako aj na okolnosti spáchania činu a na spôsobený následok odvolací súd má za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, t. j. na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Po vyhodnotení všetkých okolností súvisiacich s rozhodovaním o spôsobe výkonu uloženého trestu bol vyvodенý záver, že sú splnené podmienky ustanovené v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, a preto bol výkon uloženého trestu odňatia slobody obž. O.. P. A. podmienične odložený a stanovená skúšobná doba na 2 roky. Obžalovaný v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukázal, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Výrok o náhrade škody je taktiež v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Poškodený M.. N. Z. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody z titulu spreneverenía finančných prostriedkov obžalovaným. Správne preto okresný súd postupoval, ak takúto povinnosť nahradíť škodu uložil obžalovanému.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie rozobraté úvahy, ktorými sa spravoval pri ustálení jeho viny. Okresný súd vo svojom rozhodnutí presvedčivo zdôvodnil, o aké dôkazy oprel svoje rozhodnutie, akými úvahami sa pri tomto hodnotení spravoval a prečo neuveril ostatným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých, bez rozumných pochybností, možno vyvodíť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku. Odvolací súd sa stotožnil s takto uvedeným hodnotením dôkazov. Taktiež v prípravnom konaní, tak ani v konaní pred súdom nebol produkovaný žiaden relevantný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné mať pochybnosti o hodnovernosti a vierohodnosti pošk. M.. N. Z.. Svedok bol v trestnom konaní riadne poučený aj o trestnoprávných následkoch svojej výpovede, pričom ním uvádzané skutočnosti korešpondovali aj s inými vykonanými dôkazmi. Neopakovanie výsluchu svedkyne W. Z. ani krajský súd nepovažoval za potrebné, pretože uvedená svedkyňa sa vyjadrovala len k okolnostiam udelenia dispozičného oprávnenia obžalovanému v roku 2007 a nie ku samotnému skutku, ktorý sa stal 02.mája 2012. Najpodstatnejšie na uvedenom skutku je tá skutočnosť, že obžalovaný bez vedomia a súhlasu majiteľa účtu - poškodeného realizoval dispozičné oprávnenie výberom hotovosti z tohto účtu a následne si tieto finančné prostriedky prisvojil, čo zakladá jeho trestnoprávnu zodpovednosť.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.